

have været lukket. Herigennem vil man saa opnaa, at man med kortest mulig Frist faar de fornødne Oplysninger tilvejebragt, thi det er en selvsagt Ting, at naar Oplysningerne skal tjene til Kassernes Genaabning, vil der være en ganske anden Interesse for at faa dem tilvejebragt, end naar det modsatte, som hidtil, er Tilfældet.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Einer Jensen: Ja, men hvorledes vil det gaa f. Eks. overfor det store Arbejdsmands-omraade, hvor der altid vil være en Konflikt et eller andet Sted? Skal saa Arbejdsløshedskassens samtlige Afdelinger som Følge deraf være lukkede saa at sige til Stadighed? Det ærede Medlem kan nok stille sig paa det paradoksale Standpunkt i denne Sag. Men det ærede Medlem vil dog ikke tro, at Fornuftens fulde Brug er berøvet alle dem, der har med denne Sags Administration at gøre, og derfor bør det ærede Medlem med fuld Tryghed gaa ud fra, at skulde der opstaa en Strid med Arbejds mændene paa Bornholm, f. Eks. paa Kaolinfabrikken, vil som Følge deraf Arbejds mændenes Arbejdsløshedskasses Afdeling i Thisted ikke blive holdt lukket i flere Dage. Nej, det ærede Medlem kan være ganske rolig. (Afbrydelse af Einer Jensen). Nej, det staar der ikke et Ord om. Der staar ganske simpelt, at Understøttelse ikke maa ydes under en indenfor vedkommende Kasses faglige Omraade iværksat Strejke eller Lockout, før det af Direktøren er afgjort, i hvilket Omfang den foreliggende Arbejdsstrid er af Betydning for Beskæftigelsesmuligheden indenfor Faget.

Og jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Einer Jensen om, at var jeg Direktør, vilde jeg ikke et Øjeblik være i Tvivl om, at den Afgørelse maa træffes for Afdelingen i Thisted — for nu at blive ved Eksemplet, jeg har nævnt — øjeblikkelig. Jeg vilde ikke være i Tvivl derom. Og jeg er sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Einer Jensen heller ikke vilde være det. Sad han som Chef for Arbejdsdirektoratet, vilde han ikke pege paa Loven og sige: Der staar, jeg skal lukke i Thisted. Nej, det vilde det ærede Medlem aldeles ikke. Han vilde sige: Der staar, at om der skal lukkes eller aabnes, afgøres af Direktøren efter et Skøn over, i hvilket Omfang den foreliggende Arbejds-konflikt er af Betydning for Beskæftigelsesmuligheden indenfor Faget. Og det ærede Medlem vilde med den sunde Fornuft, han besidder, øjeblikkelig sige: For Arbejds-mændene i Thisted betyder Lockouten eller Strejken paa Rønne Kaolinfabrik ikke det allerfjerneste for Beskæftigelsesmuligheden,

og derfor vilde det ærede Medlem holde aabent.

Derimod, indenfor de snævrere Kredse omkring en saadan Strejkes eller Lockouts Sted er det fornødent at komme til Klarhed over Sagen og saa, som sagt, for det hele Lands Vedkommende; ved hele Landet omfattende Arbejdskampe maa naturligvis en landsomfattende Lukning finde Sted, indtil Sagen har fundet sin Afgørelse. Det er i Virkeligheden den neutrale Stilling, medens det, man hidtil har gjort, er uneutralt; den Arbejdsløshedsunderstøttelse, der er udbetalt, inden Afdelingen skønnedes at maatte lukkes, kunde man nemlig ikke stille Krav om at faa tilbagebetalt, og deri laa det uneutrale.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen var ogsaa meget utilfreds med de Fattighjælpsbestemmelser, Loven indeholder i § 17. Det ærede Medlem fremdrog forskellige Eksempler paa det fuldstændig inhumane, der kunde være i at henvide en Person, der af den ene eller anden Grund har faaet Fattighjælp, til fortsat permanent Fattighjælp under en Arbejdsløshed, selv om han maaske var ganske uskyldig i den Situation, som havde medført, at han ved denne eller hin Lejlighed havde taget imod Fattighjælp. Her fremførte det ærede Medlem Sygdom. Hvis det ærede Medlem vilde sætte sig ind i denne Sag, vilde han være paa det rene med, at Sygdom ikke foranlediger Fattighjælp med Fattighjælps Virkning, og det er det, der her i Loven er Tale om, saaledes at det ærede Medlem ganske har været paa Vildspor, da han opsporede den Inhumanitet, han i denne Forbindelse skildrede for det høje Ting. Det er i Virkeligheden med den Sociallovgivning, vi har her i Landet, for længst saaledes, at man i alle Tilfælde, hvor Talen er om uforskyldt økonomisk Ulykke, kan blive hjulpet udenom Fattigvæsenet, og jeg tror, det ærede Medlem skulde ophøre med at tage sig af de Folk, som kommer ud for Fattighjælp med Fattighjælps Virkning i denne Forbindelse, thi jeg tror, at det i Almindelighed ikke er Folk, som Kasserne kan have nogen Glæde af eller bør nære noget Ønske om at bevare.

Det ærede Medlem har ogsaa udtalt en Fordømmelse over de Krisefonds, som der her aabnes Adgang til, og har hævdet, at ogsaa jeg tidligere har været af den Opfattelse, at Krisefonds var ikke i Stand til at løse de Opgaver, der kunde blive paalagt dem. Og det er rigtigt, jeg har sagt det om de Krisefonds, som Kasserne havde Adgang til lige indtil 1921, til Decemberlovens Ved-